

SZTUCZNE ODDYCHANIE METODĄ USTA-USTA

Pierwszą czynnością jest zapewnienie drożności dróg oddechowych poprzez położenie poszkodowanego w pozycji na plecach, na twardym podłożu oraz odchylenie głowy ku tyłowi. Kontrolujemy, czy w jamie ustnej nie ma przedmiotów zaburzających drożność dróg oddechowych, na przykład: proteza, inne obce ciała.

- prowadzący sztuczne oddychanie klęka za głową poszkodowanego po lewej stronie;
- żuchwę wraz z głową odchylamy ku górze i ku tyłowi;
- wdmuchiwanie powietrza do ust chorego każdorazowo poprzedzone jest głębokim wdechem ratownika. Prawidłowa objętość wdmuchiwanego powietrza do płuc sygnalizowana jest uniesieniem klatki piersiowej poszkodowanego;
- przy każdorazowym wdmuchiwaniu powietrza do ust chorego należy zatykać mu nos palcami wolnej ręki.
- po odjęciu od ust chorego, klatka piersiowa na skutek sprężystości jej ścian opada i wysłuchuje się szmer biernego wydechu poszkodowanego.
- cykl ten powtarza się możliwie szybko przez pierwszych 10 wdechów, a następnie zwalnia się oddychanie do 12-14 oddechów na minutę;

wdmuchując powietrze do ust ratowanego, należy kątem oka obserwować jego nadbrzusze i klatkę piersiową; dowodem skutecznej wentylacji jest ich rytmiczne unoszenie się oraz słyszalny szmer wydechu następujący po każdym wdechu.